

APEL

do hodowców trzody chlewnej

Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
oraz
Głównego Lekarza Weterynarii

Szanowni Państwo!

ASF, czyli afrykański pomór świń – nie jest groźny dla ludzi, ale jest bardzo szkodliwy dla gospodarki i niebezpieczny dla Waszych gospodarstw.

Główną przyczyną rozprzestrzeniania się wirusa są zarażone dziki. Niestety przyczyną bywa też człowiek i dlatego przypominamy o podstawowych zasadach postępowania.

Prosimy o bezwzględne przestrzeganie zasad bioasekuracji:

- nie kupujcie świń z niewiadomego źródła pochodzenia,
- utrzymujcie świnię w sposób wykluczający kontakt z dzikami,
- stosujcie tylko pasze zabezpieczone przed dostępem zwierząt wolno żyjących,
- wyłóżcie maty nasączone środkiem dezynfekcyjnym przed wjazdami i wyjazdami z gospodarstw oraz przed wejściami do pomieszczeń, w których utrzymywane są świnię.

Przypominamy też, że za brak stosowania zasad bioasekuracji będą nakładane kary administracyjne.

WYTYCZNE DOTYCZĄCE POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU ZNALEZIENIA PADŁEGO DZIKA

Afrykański pomór świń (ASF) to szybko szerząca się choroba wirusowa, na którą podatne są świnie domowe oraz dziki.

Ludzie nie są wrażliwi na zakażenie wirusem ASF, w związku z czym choroba ta nie stwarza zagrożenia dla ich zdrowia i życia.

Występowanie ASF wśród dzików może stanowić zagrożenie dla trzody chlewnej.

Wirus ASF może przez długi czas utrzymywać się w zwłokach padłych dzików, z tego powodu powinny być one usuwane ze środowiska.

Cel: określenie sposobu postępowania przez osoby, które znajdują martwego dzika. Celem akcji informacyjnej jest wsparcie działań, zmierzających do eliminacji wirusa poprzez usuwanie ze środowiska martwych dzików, potencjalnie zakażonych ASF.

Ścisłe przestrzeganie tych wytycznych ma na celu zminimalizowanie ryzyka ewentualnego rozprzestrzenienia się choroby, w tym ryzyka wprowadzenia ASF do gospodarstw, w których utrzymywane są świnie.

Przez „dziki padłe” należy rozumieć zwłoki dzików w dowolnym stadium rozkładu, w tym również kości dzików.

Jednakże, w przypadku znalezienia zwłok dzika zabitego w wyniku kolizji drogowych (w pasie drogowym lub w pobliżu), informację taką należy również zgłosić do właściwego miejscowo powiatowego lekarza weterynarii.

Czynności podejmowane po znalezieniu padłego dzika:

- **odpowiednie oznakowanie miejsca znalezienia zwłok dzika** np. za pomocą taśmy rozpiętej na pniach drzew na wysokości ok. 1,5 m lub za pomocą tyczki/patyka z chorągiewką w celu łatwiejszej identyfikacji miejsca znalezienia padłego dzika;
- **powstrzymanie się od dotykania zwłok dzika** i pozostawienie ich w miejscu znalezienia;
- **zgłoszenie faktu i miejsca znalezienia padłego dzika do właściwego miejscowo powiatowego lekarza weterynarii:** w trakcie zgłoszenia należy podać miejsce znalezienia zwłok (w tym, np. charakterystyczne punkty orientacyjne), dane osoby zgłaszającej (w tym numer telefonu kontaktowego), liczbę znalezionych w danym miejscu zwłok dzików, ewentualnie stan zwłok padłych dzików (stan ewentualnego rozkładu, wyłącznie kości);
- w czasie działań **nie wolno pozostawiać żadnych odpadków żywnościowych w lesie;**

- należy pamiętać, iż zgodnie z rozporządzeniem z dnia 6 maja 2015 *w sprawie środków podejmowanych w związku z wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń* na obszarach o największym zagrożeniu ASF, **osobom mającym kontakt z dzikami nakazuje się stosowanie środków higieny niezbędnych do ograniczenia ryzyka szerzenia się afrykańskiego pomoru świń, w tym odkażanie rąk i obuwia;**
- należy przestrzegać zasady, że osoba, która znalazła padłego dzika, a tym samym mogła mieć kontakt z wirusem ASF, **przez 72 godziny po znalezieniu padłego dzika, nie wchodziła do miejsc, w których utrzymywane są świny i nie wykonywała czynności związanych z obsługą świń;**
- dodatkowo należy pamiętać iż, zgodnie z ww. rozporządzeniem na obszarach objętych restrykcjami w związku z ASF **zakazuje się wnoszenia i wwożenia na teren gospodarstwa, w którym są utrzymywane świny, zwłok dzików, tusz dzików, części dzików i produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pochodzących z dzików oraz materiałów i przedmiotów, które mogły zostać skażone wirusem ASF.**

Opracowano w Głównym Inspektoracie Weterynarii.
Zatwierdził: Paweł Niemczuk- Główny Lekarz Weterynarii.